

отъ безкрайнѣ цѣнѣ и достоинство, като смръть на безгрѣшнаго и Богочеловѣка, зашто-то е могла свръшено да удовлетвори провосѣдіе Божіе, кое-то е осѣдило насъ за грѣха на смръть, и безмѣрна заслуга, коя-то Му е изнамѣрила право, та безъ да оскрѣби правоѣдіе-то, да може да подаде намъ грѣшнымъ прощение за грѣхове-ты и благодать за побѣдѣ надъ грѣха и смръть-тѣ.

»Святѣмъ восхотѣ Богъ сказати, кое богатство славы тайны сеѣ во ѡзыцѣхъ, Иже ѣсть Христосъ въ насъ, ѡпованіе славы.« Колос. 1. 26—27.

»Ище во єдиного прегрѣшеніемъ смёрть царствова єдинѣмъ, множае паче ижеытокъ благодати и даръ правды приємлюще, въ жизни воцарѣтса єдинѣмъ Исусъ Христомъ.« Рим. 5. 17.

»Ни єдино ѡбо нынѣ осужденіе сущимъ ѡ Христѣ Исусѣ, не по плѣти ходѣщимъ, но по дѣху. Законъ во дѣха жизни ѡ Христѣ Исусѣ свободилъ ма ѣсть отъ закона грѣховнаго и смёрти. Немошное во закона, въ немже немоществоваше плѣтию, Богъ Сына Своего послѣ въ подобіи плѣти грѣха, и ѡ грѣскѣ бсудѣи грѣхъ во плѣти, да оправданіе закона исполнитса въ насъ не по плѣти ходѣщихъ, но по дѣху.« Рим. 8. 1—4.

П. Наистинѣ ли за вси насъ е пострадалъ Исусъ Христосъ?

О. Отъ Своѣхъ странѣ Той е принеся Себе си въ жьртвѣ наистинѣ за всички, и на всички е спечялилъ благодать и спасеніе; нѣ съ това ся пол-